

שליהם הייתה, ויצאת בפסקוק הנה לעור להם. דינה לי להшиб בתחליה על מה שאמרתי. אבל כיון שמצאת אותך בדרך, עבריך אותו שם, ומשם אלך להעביר את הכל.

בא וראה, כל השמות וכל כינוייהם מתחפשים לדורש-ברוך-הוא, וכלם מתחפשים אלה באלה, וכלם מתחפשים אלה באלה, וכלם נחלקים לדרכיהם ושביליהם ידועים, פרט לשם היחידי, הנבחר של כל שאר השמות, שהוירש לעם היחיד הנבחר מכל העמים, והוא - י"ז' ה"א וא"ו ה"א, שפטותם בדברים לו כי חלק ה' עמו. ובחותם (שם) ואתם הדקאים בה, בשם זה ממש יותר מכל שאר השמות.

ושם אחד מכל שאר שמונותיו, אותו שהחפשת ונחלה לכמה דרכיהם ושביליהם ונקרה אלהים. והוירש את השם הנה, ונחלה למתחנותם של העולם הנה, ונחלה השם הנה לשמשים ולמונחים שננוגים את שאר העמים, כמו שאמר במדבר (בראשית) ויבא אלהים אל בלעם לילה. וכמו שיבא אלהים אל אבימלך בחולם הלילה. וכן כל ממנה וממנה שהוירש הקודש ברוך הוא אוטם לשאר העמים בכללים בשם הנה, ואפל' עבדה נהגה בקראות ולא אותו השם, שהוא מלך על גוים, ישראל, שהוא ייחידי לעם היחידי, לעם ישראלי, העם הקודש.

ואם אמר, על דרך זו נברא אתה בפסקוק, שפטותך (ירמיה) מי לא יברא מלך הגוים, שהרי הוא שם שמלך על גוים - אלהים, שהרי היראה שרויה בו ומדין שרווי בו - לא כן, ולא על זה נאמר. טעם כן, אפל' עבדה נהגה בכלל זה היא.

לאתבא בקדמיה, על מה דאמינא. אבל כיון דאשכחنا לך בארכא, עבר לך מפקן, ומפקן איך לאעbara כלא. חא חז, כל שמן, וכל כינויו דשמן, דאית ליה לקודשא בריך הוא, כלחו מתפישן לארכיהו, וכלחו מתפלגין לארכין ושבילין בארכין, וכלחו מתפלגין לארכין ושבילין ידיען. בר שמא ייחידא, בריר דכל שאר שמן, דאחסין לעמא ייחידא, בריר מכל שאר עמין, ואיהו יowyד ה"א וא"ו ה"א, דכתיב, (דברים לב) כי חלק יי' עמו. ובתיב (דברים וואתם הדקאים בפיו בשמא דא ממש, יתר על כל שאר שמן.

ושמא חד מכל שאר שמן דיליה, ההוא דאחסין וחתפלג לכמה ארחים ושבילין, ואקי אלהים. ואחסין שמא דא, וחתפלג לתפאי דהאי עלמא, וחתפלג שמא דא, לשמשין ולמנון דמנגגי לשאר עמין. כמה דאת אמר, (במדבר כב) ויבא אלהים אל בלעם לילה. (בראשית כ) ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה. וכן כל ממנה ימנון דאחסין לון קדשא בריך הוא לשאר עמין, בשמא דא כלילן. ואפיקלו עבודה זרה בשמא דא אקרי. ושמא דא מלך על גוים, ולא הוא שמא, דא ההוא דמלך על ישראל, דאייהו ייחידא, לעמא ייחידא, לעמא דישראל, עמא קדישא.

ראי תימא, על ארחה דא נזקים קרא דכתיב, (ירמיה כ) מי לא יברא מלך הגוים, דא איהו שמא דקא מלך על גוים, אלהים דהא דחילו ביה שריא ודינא ביה שריא. לאו הבי, ולא על דא אהמר, דאי הבי אפיקלו עבודה זרה בכלל דא אייה.